

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenska krajevna imena na Primorskem.

(Interpelacija poslancev dr. Gregorčiča, Nabergoja, Alfreda grofa Coroninija in drugih v seji državnega zbora dne 19. julija 1892.)

Ker javni funkcionarji v Primorji prejšnja stoletja niso znali v deželi navadnega jezika, do gajalo se je, da so pisali slovenska krajevna in osobna imena po italijanskem pravopisu, ali pa je pačili po pravilih italijanskega jezika in prevajali v italijanščino.

Vedno napredovanje v znanji slovenskega jezika proužročilo je, da so poslednjih petdeset let slovenska krajevna in osobna imena po Primorskem počeli pisati čedalje bolj pogostem v njih naravni obliki, namreč po slovenskem pravopisu in nepopačena, tako da so v tej pravi obliki splošno znana in ljudstvu v rabi.

Cesarski uradi ozirali so se v prejšnjih desetletjih na napredujoči razvoj slovenskega jezika ter so si prisvojili slovensko pisavo slovenskih krajevnih in osebnih imen. Poslednji čas pa segajo pogostem v orožnico srednjeveškega pačenja slovenskih krajevnih imen, na veliko radost one ultra-narodne stranke, katera si prizadeva, da iz italijanske pisave krajevnih imen dokaže skupnost avstrijskega Primorja z apeninskimi polotokom.

Sljajen dokaz za to trditev podaja nedavno po c. kr. statistični centralni komisiji izdani „Popolni imenik krajev, v drž. zboru zastopanih kraljestev in dežel po podatkih ljudskega štetja z dne 31. decembra 1890. leta.“ Težko, da se je iznašla v poslednjih stoletjih kaka italijanska pisava katerega slovenskega krajevnege imena, ki bi se ne nahajala v tem „imeniku krajev.“

„Imenik krajev“ z 1892. l. kaže znaten napredek v poitalijančevanju krajevnih imen slovenskih, ako ga primerjamo z imenikom z 1882. l. Tako sta se vzprejela za Trebič in Padrič obliki, po „Progressovi“ stranki v Trstu priporočani, rekše Trebiciano in Padriciano, za Podgoro, Starogoro in Rosenthal pa imena v uredniški sobi „Corriere di Gorizia“ skovana, rekše Piedimonte, Montevecchio in Valdirosa, akoprām je c. kr. namestništvo v Trstu

prepovedalo oficijelno rabo imena Piedimonte za Podgoro.

V „imeniku krajev“ z 1892. leta nahajajo se mej drugimi nastopne italijanske oblike za slovenska krajevna imena, katerih ni najti v „imeniku krajev“ z 1882. leta: Padriciano, Trebiciano, Valdirosa itd. itd. (Našteti so tu šestinsedemdeset takih poitalijančenih imen. Op. ured.). Poleg teh nahajajo se še nastopne italijanske oblike za slovenske kraje, ki so bile že v imeniku z l. 1882: Banne, Barcola, Basovizza, Guardiella itd. itd. (Našteti so tu petdeset takih italijanskih oblik. Op. ured.).

Take neopravičene pisave vživajo še vrhu tega predpravico, da se navajajo v „imeniku krajev“ povsod na prvem mestu, to je pred slovenskimi imeni razun Piedimonte in Montevecchia — slovenskim, v deželi navadnim imenom pa se odmerja prostorček mej oklepnicami. Mnogokrat pa se slovensko, v deželi navadno ime kakega slovenskega kraja niti ne postavi mej oklepnic, nego se kar izpusti. Tako pri: Barcola, Guardiella, Sponico, S. Thomas (Ajda), Klein-Repen, Bigliana, Mernico, Dvor, Prapretna del monte in drugih. Potem je le naravna posledica, da se slovenska, v deželi navadna imena Trst, Tržič, Oglej, Kormin, za Triest, Monfalcone, Aquileja, Cormons v omenjenem „imeniku krajev“ niti ne nahajajo.

Slovenska krajevna imena, ki so se vzprejela v „imenik krajev“, so jako popačena. Mej drugimi nastopna: Pristava, Srednje, Anihovo itd. (Navedenih je šestinpetdeset imen. Op. ured.). Ime Rožni dol za Rosenthal pri Gorici je nova iznajdba; v deželi navadno slovensko ime je Baranovšče.

Kakor c. kr. statistična centralna komisija, tako podpirajo tudi drugi c. kr. uradi poitalijančevanje slovenskih krajevnih in osebnih imen in torej tudi tendence politične stranke, katere menda niso neznane visoki vladi.

C. kr. okrajno sodišče v Korminu poslučuje se v svoji zemljiški knjigi za zaznamovanje slovenskih krajevnih in osebnih imen izključno italijanskega pravopisa. C. kr. mestno delegovano okrajno sodišče v Gorici poslučuje se v isto svrhu večinoma italijanskega pravopisa in je v zemljiški

knjigi krajevno ime Voglarji samovlastno prevedlo v Carbonara, katero se navaja zdaj kot „comune“, zdaj kot „frazione di Trnova“. C. kr. trgovinska in obrtniška zbornica v Gorici rabila je v javnem dokumentu za Podgora, Dornberg in Reifenberg itd. imena Piedimonte, Montespino, Montecerchio itd., katera se nikjer ne nahajajo. Vodstvo c. kr. višje gimnazije v Gorici izvolilo je v letošnjem šolskem poročilu (str. 72, 74) za slovenske kraje Šturje (Kranjsko), Mauče in Vedrijan (pri Gorici) čisto novo skrpana imena St. Georg, Mainizza, St. Giovanni.

Politična oblastva v tem oziru ne zaostajajo za drugimi, posebno kadar pišejo slovenskim občinam ali strankam nemški ali pa italijanski.

Ne bilo bi se torej čuditi, če bi s časom se vzprejela v oficijelni imenik krajev tudi imena Opicina, Aurisina, Moncorona, Vipulciano, Montespino, Montecerchio itd. za Opčina, Nabrežina, Kronberg, Vipolže, Dornberg, Reifenberg itd.; kajti tudi za ta in za jednaka imena že nekaj let živahno agituje neka politična stranka.

Jednako godi se s slovenskimi in hrvatskimi imeni v Istri (in povsod po Slovenskem. Op. ured.)

Slovensko prebivalstvo mora se čutiti ponižano in razžaljeno najgloblje, videč, da se upravno protivno čl. XIX. državnega temeljnega zakona z dne 21. decembra 1867. l., drž. zak. št. 142 — ki zagotavlja vsakemu narodu v Avstriji neprekršno pravo za negovanje in brambo svoje narodnosti in jezika v šoli, uradu in v javnem življenju — slovenska krajevna in osobna imena perhorešcujejo, pačijo in zanemarjajo nasproti neopravičenim italijanskim spakam in prevodom, kakor da bi ne bila vredna, da se pokažejo v javnem življenju, ali bi ne bila sposobna, da izvršijo popolno svojo nalogo.

Ni treba še posebe poudarjati, da se oficijelna krajevna imena iz imenika krajev preneso tudi v karte generalnega štaba in da se, če je treba te karte rabiti, utegne njih porabnost zaradi prespačenih krajevnih imen občutno zmanjšati.

Oziraje se na rečeno vprašajo podpisanci c. kr. vlado:

1. S kako pravico in na kaki podlogi je vodstvo c. kr. višje gimnazije v Gorici vzprejelo v

LISTEK.

Arheološko predavanje I. 5000.

(Po Svatopluku Čechu.)

Slavna družba! Znano vam je vsem, kako vprašanje je razdelilo v poslednjem času naše arheologe v dva besna, neprijateljska tabora. Nekdanji Slovenci so bili germansko pleme! trdijo jedni. — Nikakor ne, Slovani so bili! kličejo drugi. In obe stranki trdovratno in z nečuvno strastjo zagovarjata svoje mnenje.

Na srečo sem slučajno našel nekaj, kar bo, ako Bog dá, neprijetni prepir za vedno končalo. Toda predno preidem k stvari, dovoljujem si izpregovoriti nekoliko občnih uvodnih besed, da bo ogromna važnost moje najdbe razvidna, kakor treba.

V sivi preteklosti prebivalo je v Evropi — kakor je znano — več raznih narodov, ki so se ločili drug od drugega po jeziku, nekoliko tudi po postavi, obleki in načinu, kako so živeli. Ti narodi so bili tako smešni, da so se za svojo narodnost neprestano prepirali, hoteč na vsak način drug drugemu vsiliti svoj govor in ostale svoje posebnosti.

Končno je koncem drugega stoletja vstal veliki zjedinitelj človeštva, nesmrtni iznajditelj volapüka.

Sodobniki so seveda pozdravili vzvišenega apostelja s posmehom, in mnogo časa je preteklo, predno je novi svetovni jezik prodrl zmagoslavno od pola do pola in združil vse omikano ljudstvo v jedno složno rodbino.

Ali baš meja stare in nove dobe, osobito pa devetnajsto stoletje je najtemnejši čas za proučevalce starožitnosti. Slutimo sicer, da so imeli tedanji narodi precej čilo in razvito duševno življenje, toda vender se nam je obrnilo razmerje malo spomenikov iz te dobe. Nahajamo sicer razvaline cerkev, gledališč in drugih javnih poslopij, katere nekatere stavijo v oni vek, a ta nozor je malo verjeten, ker so dotična poslopja v obče zidana v slogu starejših dob, kakor v romanskem, gotskem itd. ali pa v nekaki čudni zmesi teh slogov. Gotovo je vsaj, da konec drugega tisočletja ne kaže nikake samostvornosti v tem obziru.

Ako se ozremo v slikarstvo, vidimo da je uspeh še manjši. Nahajamo večinoma le zažrnele, na pol razpadle okvire in v njih plesneve cunje z meglenimi obrisi in bledimi barvenimi madeži. Vzrok temu je očitno slaboča tedanjih barev in drugega

materijala. Ista napaka je uničila vsaj za nas tedanjo literaturo. Popir, na katerega se je tiskalo in pisalo, bil je tako slabe vrste, da so za silo zlepljene cunje razpadale tako rekoč že v rokah sočasnih čitateljev. Jednako je tudi z obleko, z opravo, z nakitnimi predmeti, katere so zvečine izgotavljali mesto iz redkih kovin in dragega kamena iz različnih zmesi kovinskih in iz barvanega stekla. Na kratko, vse v ti dobi je bilo preračunjeno samo na cenen, hipen efekt, brez jedra, solidnosti in trpežnosti — vsi izdelki so bili kakor veše, ki so migljajočim svitom zabliščali v oči, a hipoma izginili v temo in nič.

Tem težavnejšo nalogo je imel doslej starinoslovec, ki je omejil polje svojega preiskovanja na bivališča bivšega naroda slovenskega. Prvič je bil ta narod mnogo skromnejši od drugih, na pr. nemškega, francoskega itd., zato obrnilo se je po njem še manj spomenikov in drugič doletela je ona znana katastrofa, ki je koncem devetnajstega stoletja tako opustošila Evropo, najhuje njegovo ozemlje, zagrebši mesta in vasi v globino razkopane zemlje in potopivši v vodah širne nekdanje plodne kraje. Vender se je posrečilo bistroumnosti in neutrudni delavnosti učenjakov dvigniti iz tega velikega groba marsika-

svoje uradno letno poročilo za slovenska imena Šturije, Mauče, Vedrijan imena St. Georg, Mainizza, S. Giovanni?

2. S kako pravico in na kateri podlogi je c. kr. mestno-delegovano okrajno sodišče v Gorici prevedlo slovensko krajevno ime Voglarji v Carbonara, ki se nahaja v tamošnji zemljiški knjigi zdaj kot „comune“, zdaj kot „frazione“?

3. S kako pravico in na kaki podlogi se slovenska krajevna in osebna imena v zemljiških knjigah c. kr. okrajnega sodišča v Korminu pišejo izključno, v knjigah mestno-delegovanega okrajnega sodišča v Gorici večinoma po italijanskem pravopisu?

4. Na kateri podlagi je c. kr. statistična centralna komisija vzprejela v imenik krajev neobstoječa Piedimonte, Montevechio, Valdirosa za Podgora, Staragora, Rosenthal?

5. Na kateri podlagi je ista komisija spremenila dosedanje pisavo Trebči in Padrič v Trebiciano in Padriciano?

6. Ali visoka vlada boče postaviti komisijo, ki bi sestavila za avstrijsko Primorje imenik krajev, da je pravoveljavna za javno porabo, in sicer v tem smislu, da se vsak kraj zapiše z imenom, kakršnen je navaden v deželi in jezikovno pravilen, in da se temu drugojezično ime — izpušivši ostudne spačenosti in nepotrebne prevode — pristavi le tedaj, a to vedno, če je istinito navadno v deželi.“

Na Dunaji, 19. julija 1892.

(23 podpisov.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. julija.

Situacija.

Govoreč o vladni prepovedi, napraviti v Ljubljani samoslovenske javne napise, pravi „Grazer Volksblatt“: Zakaj je vlada toliko časa odlašala razveljaviti nerodni ta ukrep? Prišla je sezona za obračunavanje z levico in začelo se je izdajanje drobiža. Debeli denar še lahko pride. Grof Taaffe odpotoval je v Iši in govori se, da je stališče Schönborna in Falkenhayna resno izpodkopano. Če je to res, potem se bodo o pasjih dnovih svetili obrazi levčarjev same radosti, ker bi v tem slučaju dobili kar čez noč pristno liberalno ministerstvo. Nam se vidi ta vest bolj resnična, nego neresnična. Hohenwartov klub ni storil svoje dolžnosti; ponehal je zanesljivo podpirati vladno pri „vprašanji eminentno državne interesa“, dolgoletni prijatelj se torej ne sme pritožiti, da je odslovljen. V zmislu sedanje situacije bilo bi povse umevno, če bi nekega jutra imenovana ministra stopila v pokoj, grof Hohenwart pa bil poklican v gospodsko zbornico. Povse jasna pa situacija tudi sedaj ni, kakor sploh nikdar za časa Taaffea.

Prvi znaki bodočega boja.

Deželni zbor češki sešel se bode sicer šele meseca decembra, a še sedaj moči je iz raznih znamenj sklepati, da se bode ondu bil srdit boj. „Politika“ javlja, da so se nekateri deželni poslanci iz skupine veleposestnikov, namreč knez Alfred Windischgrätz, grof Ferdinand Buquoy in grof Wolkenstein odpovedali mandatom. Njim sledili bodo še nekateri drugi konservativni poslanci, tisti, ki so v zadnjem zasedanju v klubu veleposestnikov bili zoper to, da se zaustavi na nedoločen čas razprava o punkcijskih predlogih glede delitve sodnih okrajev

na Češkem. Deželni maršal ima to odpoved že v rokah, a ni je še razglasil, ker se trudi pregovoriti dotične poslance, da je zopet umaknejo.

Češke agitacije.

Mladočeško društvo „Sladkovsky“ sklicalo je te dni v Pragi velik shod, ki je bil silno buren. Kritikovala se je razsodba akademičnega senata češkega vseučilišča, s katero so bili relegovani štirje vseučiliščniki, ker so se udeležili slovanskega kongresa na Dunaji. Vladni zastopnik segal je govornikom neprestano v besedo, češ, tega in tega ni smeti dopustiti. Končno predlagano resolucijo, s katero se je izrekla indignacija, da češki profesorji, samo da se prikupijo navzgor, delajo to, česar niso nemški profesorji nikdar hoteli storiti, zabranil je vladni komisar. Občinstvo pa je ustalo kakor jeden mož in klicalo: Evo smo glasovali! Zborovalci so se razšli prepevaje „Hej Slovani!“

Vnanje države.

Bolgarske razmere.

Srdito pisan članek v Stambulova glasilu, v „Svobodi“, izdal je veliko tajnost. Po sodbi vojnega sodišča trudili so se diplomatični zastopniki raznih velesil izposlovati pomiloščenje obsojencev, a dosegli niso ničesar. Stambulov odgovoril je dotičnim posredovalcem, da je Bolgarija vsaj glede svojih državljanov neodvisna in je more soditi, ne da bi komu pristojalo pravo ugovarjati zoper sodbo in nje izvršitev, zlasti ker ni povoda dvomiti o pravičnosti sodišča. „Svoboda“ pravi, naj žalujejo obitelji proklinjajo Rusijo in nje diplomacijo, ki je kriva vse nesreče.

Svetovna razstava v Berlinu.

Prusi se silno potezajo, da bi uresničili svojo namero, prirediti leta 1898 v Berlinu svetovno razstavo. Krepko zaslombo našli so pri naših Nemcih, ki ne zamudé nobene prilike, pokazati svoje goreče simpatije za Prusko. Posamezni industrijalci avstrijski, ki so pa bolj pruski, ko sam pruski kralj, predlagajo prirediti svetovno razstavo v Berlinu kot razstavo v trojni zvezi združenih velesil. Obratno pa je v Nemčiji le malo navdušenosti za to iljo. Saska vlada izrekla se je odločno zoper nameravano svetovno razstavo in najbrže se bode izrekla zoper to tudi bavarska vlada, če prav se pruski krogi silno trudijo spraviti to državo na svojo stran. V Italiji se doslej za to idejo niti dosti ne menijo ne, a Avstro-Ogerska, če se res zgodi, kar žele nekateri Prusomani, zastopana bo le slabo, vsaj Slovani se te razstave ne bodo udeležili.

Gladstone.

Konservativni listi angleški in vsi drugi nasprotniki liberalne vlade razširjajo še vedno vest, da je Gladstone bolan, da je ž njim težko izhajati in da tudi v njegovi stranki ni jedinstva. Gotovo je toliko, da bode prvi predlog v prihodnjem zasedanju parlamenta home-rule. Gladstone navzlic ugovarjanju radikalnih elementov nikakor ne mara odnehati od te svoje namere, češ, da bi inače ne bilo moči ohraniti irske poslance na strani liberalni.

Skupščina sv. Cirila in Metoda v Postojini.

(Izvirno poročilo.)

— 28. julija.

Ko je pred devetimi leti počastil naš presvetli cesar metropolo Notranjsko, storili so vrli narodni Postojinčanje vse, da kar naj bolj mogoče sijajno vsprejmo v svojo sredo svojega premilega vladarja, ki čuje in varuje vsoje podložnike, kakor najboljši oče svoje otroke. Staro in mlado, moški in ženska vse se je veselilo tega najvišjega pohoda. Postojina je bila vsa prenovljena in z vsake hiše vihrala je po jedna ali več cesarskih in narodnih zastav,

ki so pričale, da je najbolje došel najvišji, presvetli gost.

Malo manj kakor pred desetimi leti, prav tako nakičeno je tudi danes središče Notranjsko na čast skupščinarjem naše družbe sv. Cirila in Metoda. Blizo štiristo cesarskih in narodnih zastav vibra z narodnih hiš Postojinških, ki nam pričajo, da

„Čvrst Slovencev rod
Čist prebiva tod“.

Te zastave nam pa tudi pričajo, da so skupščinaj dobrodošli in da Postojinčanje dobro znajo ceniti družbo sv. Cirila in Metoda, ki čuje, da temelj naše narodnosti — beseda slovenska — najdraži biser, ki sta nam ga zapustila sv. Ciril in Metod, ne pade v kremplje velikonemškega in irendentovskega zmaja. Slovanska blagovestnika se gotovo radujeta tam gori v rajske višavah, ker vidita tu, kako lepo kali in kako lep sad rodi seme, ki sta je sejala pred več ko tisoč leti. Pač res, Postojinčanje in ž njimi vsi Notranjci se v istini zavedajo svoje narodnosti in s ponosom smejo trditi, da bodijo po potih, ki sta jih kazala našim pradedom sv. Ciril in Metod. Da bi pač še Gorenjci kmalo trumoma krenili na ta pota!

Vsak narodnjak v Postojini je tekmoval z drugim, kako bi lepše okrasil svojo hišo v proslavo skupščinarjev in navdušenje za ta preimenitni dan priklopelo je do vrhunca v slehnem narodnem srcu. Že na predvečer dne 27. t. m. dali so duška navdušenosti vrli Postojinčanje s tem, da so priredili velikansko bakljado in mirozov z domačo godbo po trgu. Bakljade udeležilo se je domače gasilno društvo z vrlim načelnikom gosp. Matijo Petričem in mnogobrojnimi občinstvom.

Danes, v dan zborovanja, se je na vse zgodaj vse pripravljalo, sosebno vsa narodna društva in korporacije so se zbrale ob določeni uri, da kar najbolj moči sijajno vzprejmo mile goste. In res — vzprejem bil je tako velečasten, da skupščinarji kaj tacega niso pričakovali. Ko se je bližal Ljubljanski vlak, ki je pripeljal blizo 600 skupščinarjev, zagrmeli so topiči na starodavnem Soviči, domača godba je pa svirala „Naprej zastava Slave!“ Ko se vlak ustavi in gostje izstopijo, jih pozdravi najpoprej gosp. župan Vičič z občinskimi odborom v imenu Postojinske občine tako-le:

„Velečastita gospoda! Spoštovani gospod predsednik! Z radostjo čuli smo vest, da se bode vršila letošnja skupščina družbe sv. Cirila in Metoda v Postojini. V sprejem častitih gostov zbrali smo se tukaj ter Vas srčno pozdravljamo. Želimo tudi, da se v našem slovenskem trgu čutite domače, kakor na svojem domu in da denašnji dan preživite veselo z nami. V to svrhu kličem Vam v imenu cele soseske presrečno: „Dobro došli!“ (Burni „živeli!“)

Na to pristopi g. Ant. Ditrih kot predsednik domače Čitalnice z odborom in mnogimi članovi ter skupščinarje tako-le nagovori:

„Spoštovana gospoda! Častiti skupščinarji in gostje! Kot predstojnik Postojinske Čitalnice štejem si v prijetno dolžnost v svojem in v imenu vseh članov Vas presrečno pozdraviti ter Vam kličem: Dobro došli! Čitalnica, prvi stember

tere priče davne prošlosti. Spominjam le znane izkopine nad Loko, najdbe gasilnih strojev na mnogih krajih (videti je, da so neko dobo požari po Slovenskem kruto gospodarili in izpremenili vso Slovenijo v tabor gasilcev), najdbe velikega steklenega škornja (drugo, premalo podprto mnenje je, da je to posoda za pijačo) v razvalinah Slovenske vasi itd. itd.

Ali mnogo važnejša nego vse te prikazni je moja najdba. Ž njo mora preiskovanje kreniti v popolnoma nov tir — mesto raztrošenih, malenkostnih koscev, iz katerih se trudi marljiva kombinacija nekakšno celotno sliko sestaviti, predstavlja se nam popolnoma ohranjen, znamenit kos pradavne dobe. Ako hočem v zgodovini arheologije najti sličen pendant, navesti moram iz sive prošlosti slučaj, ko so se začudenemu svetu razkrila mesta starorimska, katera je zasul izbruh Vezuva.

Toda preidimo k stvari. Srečen slučaj privede me je nedavno na kraj, kjer so delavci nekaj kopali. Zapazivši v izkopani prsti mnogo črepij starožitnih posod in v roki nekega delavca rjast ključ nenavadne oblike, spomnil sem se takoj, da se nahajam na klasiških tleh, kjer je po natančnih dokazih stala Ljubljana, glavno mesto starih Slovencev.

Ko pa mi je jeden iz delavcev pripovedoval, da so našli tudi minijaturnega ilnatega prešička (gotovo kako božanstvo!) z ozko špranjo na hrbtu, da so stvarco razbili in tri bakrene denarje, ki so bili notri (gotovo dar božanstvu!) nekam zatrosili — spoznal sem, da obljublja kopanje na tem mestu arheologu lep uspeh, in ob jednem sem se prestrašil, da bi postale lahko, kakor oni prašiček tudi druge redke starožitnosti žrtev vandalskega ravnanja delavcev.

In napel sem brez obotavljanja vse moči, da odvrnem pretečo nevarnost od tega zaklada starožitnostij in ga obranim vedi, da si ga popolnoma in pravilno izkoristi. Ljubeznjivost zemljiškega posestnika in blagovoljna podpora učenih društev ter požrtvovalnih prijateljev vede pomogli sta mojemu trudu do sijajnega uspeha. Začelo se je pod mojim nadzorstvom sestavno kopanje in sad njegov je daleč nadkrilil moje najsmelejše nade.

Naši krampi in lopate odkrili so v naročji zemlje celo hišo stare Ljubljane. Vse okolnosti pričajo, da je stala sredi ali vsaj v jednom iz najživahnejših delov mesta. Že najdba cele, neporušene hiše sama na sebi bi bila velike važnosti, a še večjo vrednost ji daje nenadejan zaklad starožitnostij, ki

se je na čudovit način ohranil v hiši. Zbok upliva posebnih okolištin, kateri značaj bodo gotovo prirodoopisci razjasnili, ohranila se je hiša večinoma neporušena. Ako vidimo ohranjene slike na stenah, nepokvarjeno opravo, posode in nakične drobnosti v redu rapostavljene — zdi se nam, kakor bi nas bil čaroben sen zanesel za tri tisočletja nazaj v sredo davno minivšega življenja. Da, še več, tudi starodavni prebivalci hišni so se ohranili, sicer samo suhe mumije, toda nepokvarjenih udov in potez v istih položajih, v kakeršnih jih je nepričakovana katastrofa pred stoletji zalotila. Niti njihova obleka ni sprbnela, ni razpadla.

Nikakor nečem v tem kratkem predavanji podati cele slike starodavne slovenske domačnosti, kakor se nam je v ti hiši ohranila; za danes kanim omeniti le onih potez, ki odločujejo o prej omenjenem vprašanji: ali so bili stari Slovenci slovenske ali germanske narodnosti?

Oglejmo si v tem oziru samo vrsto sob v prvem nadstropji, kjer je po dokazani tedanji navadi stanoval hišni gospodar. Gotovo je bil premožen patricij, morda celo občinski svetovalec, na vsak način pa izvrsten zastopnik čistega odličnejšega meščanstva. (Konec prib.)

narodne probuje, mati vseh narodnih društev, temelj narodnega razcvita, raduje se z Vami z bratskim, solidarnim zavzemanjem v prospeh prekornosti družbi sv. Cirila in Metoda. Kakor ves slovanski svet slavi in časti sveta blagovestnika, hočemo tudi mi vzplamteti naša srca v svrhu prevzvišenega namena družbe sv. Cirila in Metoda. Zaprečiti hočemo vsak po svoji moči in dolžnosti besnemu sovražniku pot, da biseri naše vere, naše narodnosti in ljubezen do presvetlega vladarja iz slovanskih pokrajin nikdar ne zginejo. V to svrhu pa vskliknem:

Sveta Ciril in Metod
Prosita za slovanski rod!"

Za tem pristopi krasen venec Postojnskih Slovenk v narodnih nošah, na čelu jim gđ. Tončka Vičičeva ter došlece tako-le pozdravi:

"Častita gospôda! Spoštovani gospod predsednik! Došli ste v naš slovanski trg z namenom, da ukrepate, kako bi bilo možno ubraniti mladino našo pred potujčevanjem ter jo ohraniti našemu narodu in naši sv. veri. Nebo blagoslovljaj sveto Vaše delo in trud, da obrodi obilo dobrega sadu v prid in blagor mladine slovenske! Raduj se Vašega prihoda, usojam si Vam, spoštovani gospod predsednik, podariti ta šopek kot pozdrav Postojnskih Slovenk, ki smo vse navdušene za vzvišene Vaše ideje. V svojem in v imenu svojih tovaršic Vam kličem presrčni: Bog Vas sprejmi!"

Vzprejema se je udeležila tudi polnoštevilno domače gasilno društvo in učiteljsko društvo za Postojnski šolski okraj korporativno, mnogo učiteljev iz drugih okrajev in polno drugega občinstva. Na tem vzprejemu zahvali se g. L. Svetec s prav laskavimi besedami za Postojnčane. Vladalo je nepopisno navdušenje.

Dobro uro pozneje je pripeljal Tržaški brzovlak blizu 300 skupščinarjev iz Trsta, Istre, Reke, Primorja in Gorice. Tudi te pozdravil je g. župan tako, kakor Ljubljanske goste in potem pa gospodična Vikt. Praprotnikova v imenu Postojnskih Slovenk takole:

Slavna gospoda! Vas, ki ste prihiteli v našo svetovnoznano Postojino od obal sinje Adrije, tam iz Istre, od bregov deroče Soče, Vas v imenu Postojnskih Slovenk srčno pozdravljam ter želim, da bi Vam bil ta dan jeden najlepših, ta dan, v katerem bomo mi Slovenci pod pokroviteljstvom prvih slovanskih učiteljev sv. Cirila in Metoda zborovali v prid naše narodne šole in v prospeh milega nam naroda!

Na to smo korakali skupno v ozaljšan trg, pod prekrasnim slavalokom z napisom: "Dobro došli!" v župno cerkev k sv. maši. Na čelu korakala in svirala je domača godba, potem gasilno društvo z zastavo, Čitalnica z zastavo in za tem pa gostje z domačini.

Pri maši, ki jo je daroval domači g. kapelan, peli so domači pevci pod vodstvom gosp. učitelja Primožiča Nedvedovo mašo: "K tebi srca povzdignimo." (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Postojina) pokazala je včeraj svojo narodno zavednost na veličasten način. Tako zagotavljajo vsi, ki so bili priče včerajšnjih narodnih pojavov v tem našem odličnem trgu. Prehvaliti ne moreje iskrenosti tamošnjih rodoljubov in vse je veselo dobrega utisa, ki je bil neizogiben. Kdor pa pozna razmere, se temu ne čudi posebno. Narodnemu življu so v Postojini na čelu možje, ki niso zavedni samo za praznik, ampak tudi za delavnik, ki so z neprestanim delom probudili vse tržanstvo, da je zbrano pod slovensko zastavo, kadar le treba. Le po tem je mogla slavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda vršiti se v tako sijajnih razmerah. Sosebno velika zahvala pa gre vsemu pripravljalnemu odboru in v njem zlasti gospodom: županu Vičiču, Al. Kraigherju, A. Ditrichu, J. Pikelnju, tiskarju Šeberju i. t. d. Slava sploh vsemu narodnemu tržanstvu!

— (Pri včerajšnji glavni skupščini družbe sv. Cirila in Metoda) so narodne gospodične Postojnske pred uходом v jamo nabirale prostovoljne doneske za družbo ter 157 gld. 51 kr. nabrale. Gospá Sebenikarjeva iz Rakeka izročila je blagajniku 100 gld. od nove ženske podružnice Cerknjsko-planinske, Planinska Čitalnica pa 100 gld. pokroviteljnine.

— (Združeni slovenski in hrvaški abiturijenti) prirede svojo odhodno veselico v

Ljubljani, da povse ustrežejo željam občinstva, na prostornem in v ta namen nalašč okrašenem vrtu Erčinčevem, ki je posebno pripraven radi tega, ker se veselica vrši lahko tudi pri neugodnem vremenu pod močno platneno streho. Med prosto zabavo bode razveseljeval izborni kvartet Ljubljanski gg. Pavšek, Lilek, Branke, Dečman, ki so, naklonjeni, obljubili dijakom prijazno pomoč. Pričakovati je prav obile udeležbe iz mesta, kakor z dežele in to tem bolj, ker bomo imeli zopet priliko pokazati v beli Ljubljani, kako bratske simpatije gojimo do dragih nam Hrvatov in kako nam je na srci na predek in prospeh prepotrebne družbe sv. Cirila in Metoda, kateri na korist se bo vršila veselica. Vabilo in vsopred priobčimo v jutrnjem listu.

— (Proti slovenskim profesorjem.) Goriški židovski listič "Corriere" je gotovo jeden najbolj perfidnih, kar jih je na svetu in nadkrilja celo nemške liberalne liste v tej stroki. Zadnjič zagnal se je ta listič v slovenske profesorje na Goriškem učiteljski. Lahonski učitelj Schaffenhauer premeščen je bil v Koper in v "Corrieru" je bilo čitati, da kandidatinje valed tega "zdvajajo", sôsebno zato, ker jih bajê neki drugi profesor slovenske narodnosti neprestano žali. V "Novi Soči" zavrnila je to lažnjivo pisanje že neka bivša gojenka tega zavoda, a "Rinnovamento" pravi v zadnji številki, da je od kompetentne strani pooblaščen izjaviti, da je vse pisanje "Corrierovo" od konca do kraja izmišljeno in zlagano s budobnim namenom, nabujskati meščanstvo proti tistim štirim profesorjem, ki so slovenske narodnosti, a se je ne zavedajo niti toliko, da bi svoje otroke vzgojili v tem jeziku. Konstatujemo pri tej priliki, da je vredna sestra "Corrierova", Graška "Tagespošta", priobčila te dni prav takšen infamen dopis.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 17. do 23. julija 1892. Novorojencev je bilo 17 ($= 28.5 \%$), umrlih 17 ($= 28.5 \%$), mej njimi za tifuzom (legarjem) (v bolnici) 2, za jetiko 4, za različnimi boleznimi 16. Mej umrlimi bilo je tujcev 3 ($= 17.6 \%$), iz zavodov 3 ($= 17.6 \%$). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli: za tifuzom (v bolnici) 1, za grižo 2, za osepnicami (varicella) 1 osoba.

— (Požar.) Včeraj dopoldne proti jednajsti uri nastal je ogenj pri posestniku Francetu Štruklju v Guncijah v Ljubljanski okolici. Pogorel je kozolec poln žita. Škoda se računi na 500 gld., zavarovan pa je bil za 180 gld. pri Graški zavarovalnici. Oddelek gasilnega društva, ki je v vasi, bil je takoj na pogorišči in obvaroval pobištvo. Tudi prvi oddelek gasilnega društva iz Št. Vida prihitel je prav hitro na pomoč in se je tako z združenimi močmi odvrnila večja nesreča.

— (Občinske volitve.) V občini Stehanja vas v političnem okraji Črnomaljskem voljen je bil županom posestnik g. Janez Rom, občinskima svetovalcema pa Mat. Sterbenc in Jan. Sterbenc.

— (Gadje leto.) Iz Metlike se nam piše dne 26. t. m.: Tudi v nas je letos sila mnogo gadov. Te dni pičil je gad dve deklici iz Vinice; jedna je vsled groznih bolečin umrla na lici mesta, drugo pa so še rešili, a le ker je došla pomoč še pravočasno.

— (Socijalistiška agitacija v Slov. Štajerji.) Tudi v Ljubljani ga poznamo, gospoda Ludovika Zarnika, ki bega zdaj slovenske rudarje in tudi kmete okoli Trbovelj in Zidanega mostu s socijalistiškimi idejami, katerih sam ne umeje. Dne 24. t. m. vršila sta se v Lokah in v Dolu blizu Trbovelj dva shoda, katera je sklicalo Graško nemško socijalistiško društvo "Wahrheit". Na prvi shod v Lokah na vrtu krčmarja Antona Topolovška došlo je okolu 80 rudarjev. Shodu je predsedoval neki Ehrlich, načelnik imenovanemu Graškemu društvu. Politično oblastvo je zastopal okrajni komisar g. Tax iz Celja, na lice mesta prišlo je pa tudi šest orožnikov. Ludovik Zarnik govoril je po svoje o tirjatvah delavskega stanu, o osemurnem delavniku, o splošni volilski pravici in kar je še drugih rečij, o katerih pravi važnosti in pravem pomenu se temu možaku še ne sanja ne. Govorilo se je tudi o upravi Trboveljske družbe in o tem, da je l. 1890. izplačala delničarjem skoro 40% dividendo, dotim so nje delavci stradali in gladovali. Tudi o upravi bratovske skladišnice izrekla se je rezka kritika in nekateri rudarji so tožili, da postopa družba nepravilno trdosrčno s svojimi dolžniki, ker jim proužroča časih radi neznatne svotice drage pravde. Te pritožbe, o ka-

terih smo verjeti, da so pravične, bile so povod živahnim "Živio"-klicem, s katerimi so se razšli rudarji, kajti ekspektoracije Zarnikove niso naredile na trezne in razsodne delavce nikakega utisa. Ti dobro vedo, da se Zarnik živi od žuljev ubogih rudarjev in da je prav navaden hujškač, kateremu pošteno delo mrzi. — Drugi shod vršil se je popoldne pri cerkvi v Dolu v gostilni Šoperjevi. Iz Hrastnika in iz Hude Jame došlo je kakih 30 rudarjev; kmetskih hlapcev, posestnikov in žensk pa se je zbralo kakih 200. Tudi tukaj govoril je Zarnik in z nova premleval neprebavljene socijalistiške nauke, ne da bi naredil poseben efekt. Ljudje so se mu smejali. Nikakor ne odrekamo rudarjem našim pravice, organizovati se tako, da si morejo zboljšati svoje materijelno stanje, in drage volje smo pripravljeni podpirati jih kar najbolj mogoče; s tem pa, da se pajdašijo z notoričnimi hujškači, ki so jim proužročili že toliko zla, s tem, da se dajo tujim ljudem v roko, s tem si ne morejo pridobiti naših simpatij za svoje smotre. Če hočejo Graški socijalisti osrečiti s svojimi teorijami delavski stan, store naj to najprej mej svojimi rojaki, ki so pouka vsaj tako če ne še bolj potrebni, kakor naši delavci.

— (Društvo "Kmetovalec" v Gotovljah) na spodnjem Štajerskem ima v nedeljo dne 31. t. m. svoj VIII. občni zbor ob 3. uri popoldne na vrtu M. Šteinerja. O kmetijstvu bode govoril potovalni učitelj g. Bele. Sodeloval bode tudi domači moški in mešani zbor. Nadejati se je torej prav obilne udeležbe.

— (Konfiskacije.) V Zagrebu je tiskovna svoboda v najlepšem cvetu, kakor smo že omenili včeraj. Ne samo, da se konfiskuje, vrše se tudi hišne preiskave. Tako je bil zopet včeraj zaplenjen "Obzor" in je bila hišna preiskava v uredništvu, ki pa ni imela boljšega uspeha nego prejšnje dni. Odgovorni urednik g. Mile Maravič bil je zaslišau pri policiji in je bil navzoč državnopravniški funkcijonar. Pozneje bil je g. Maravič pozvan pred preiskovalnega sodnika.

— (Visoka starost.) V Križevcu na Hrvatskem umrla je gospa Ana Orič v visoki starosti 112 let. Bila je rojena za časa vladanja cesarja Jožefa II. in je živela pod petimi avstrijskimi vladarji.

Telegrami "Slovenskemu Narodu":

Dunaj 29. julija. "Wiener Zeitung" javlja, da je višji inženier Svitil imenovan stavbenim svetnikom, inženierja Waschitza in Žužek višjima inženierjema, stavbena adjunkta Muck in Toman pa inženierjema na Kranjskem.

Pariz 29. julija. Doktor Daremberg javlja v "Journal des Débats", da je kužna bolezen, ki je zavladovala v Parizu, pač indijska kolera, da se pa ne razširja, ampak že pojema. Do 20. julija umrlo je 400 oseb za kolero.

Versailles 29. julija. Porotno sodišče obsodilo zločince, ki so ukradli dinamit v Soisy-sous-Etiolles-u in sicer Fangourja na 20 let, Chalbreta na 12 let, Drouheta na 6 in Stiwanta na 5 let ječe.

Razne vesti.

* (Mejnarodna časnikarska razstava.) Meseca aprila 1893. l. odprla se bode v Bruselju razstava starega in novodobnega časnikarstva. Z razstavo bode združen tudi kongres, predavanja in razne veselice. Trajala bode razstava dva meseca.

* (V Nižnem Novgorodu) na Ruskem, kjer je vsako leto svetovnoznani veliki somenj, ki se je pričel letos 27. junija in traja do 22. septembra, proglasilo se je zaradi nevarnosti kolere izjemno stanje. Govori se, da je zbolelo že zdaj 29 oseb. Nevarnost je na vsak način velika, in bi bilo najbolje, da se je somenj prepovedal, kar bi bilo seveda proužročilo neizmerno škodo mnogim trgovcem.

* (Prijazna grofica.) V nekem hotelu blizu Bregence stanovala je delj časa iz Freiburga došla grofica Valerija K. — Dne 17. t. m. ostavila je po noči hotel, zapustivši ondu vse svoje efekte a tudi dolga 290 gld. Hotelier ovadil je grofico radi prevare in policija jo je prišla ter pri belem dnevu tirala v zapor. Praktični hotelier obrnil se je seveda tudi do sorodnikov grofice zaradi plačila in je res dobil. Na to hitel je preklicat svojo ovadbo in ko se mu je to posrečilo, prišel je po grofico v svoji ekvipaži in jo iz zapora naravnost peljal zopet v svoj hotel, kjer še zdaj biva, seveda zopet na kredit.

Loterijne srečke 27. julija.
V Pragi: 39, 14, 79, 68, 35.

Tuji:

28. julija.

Pri **Matič**: Tornitsch, Hönigman, Schleimer, Jaklič iz Kočevja. — Doljan iz Idrije. — Grünberg, Sieber, Ludowsky, Landan, Landl, Herzi, Gutner z Dunaja. — Bezenšek iz Plovdva. — Schmid iz Gradca. — Szuborits iz Budimpešte. — Waldstein iz Prage.

Pri **Slonu**: Dr. Cech iz Zagreba. — Bertolini, Dr. Martinolich, Uhl iz Trsta. — Bing, Gross, Schömer, Würli, Liebenschein z Dunaja. — Nagode iz Ljubljane. — Eržen, Leder iz Gradca. — Schlager iz Kranja. — Pl. Csoknyay iz Budimpešte. — Hrastar, Löwinger iz Velike Kaniže.

Umrli so v Ljubljani:

26. julija: Terezija Karg, mestna uboga, 63 let, Karlovska cesta št. 7, marasmus.

27. julija: Ana Hinterlechner, šivilja, 40 let, Gradišče št. 12, caries.

V deželni bolnici:

26. julija: Katarina Hribar, kamnosekova hči, 10 mesecev, lues congerita. — Ana Milavc, krojačeva hči, 9 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. julija	7. zjutraj	736.1 mm.	17.0° C	brezv.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	736.3 mm.	25.3° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	735.8 mm.	20.0° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 19.6°, za 0.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29. julija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	95.85	—	95.75
Srebrna renta	95.45	—	95.40
Zlata renta	113.95	—	113.90
5% marcna renta	100.60	—	100.70
Akcije narodne banke	993.—	—	995.—
Kreditne akcije	312.50	—	311.50
London	119.60	—	119.55
Srebro	—	—	—
Napol.	9.50	—	9.50
C. kr. cekini	5.67	—	5.67
Nemške marke	58.52 1/2	—	58.52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182	50
Ogerska zlata renta 4%	110	60	—
Ogerska papirna renta 5%	100	45	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	191	25
Rudolfove srečke	10	23	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	152	70
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	237	—	—

Ana Dobrin roj. Sever naznanja v svojem in v imenu vseh sorodnikov prežalostno vest o smrti ljubljenega in nepozabnega soproga, gosp.

JAKOBA DOBRINA

gostilničarja in hišnega posestnika

kateri je po dolgi bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, dne 28. t. m. ob 10. uri dopoldne, v 52. letu dōbe svoje, mirno in udano preminil.

Truplo dragega pokojnika blagoslovilo se bode v soboto, dne 30. julija, ob 5 1/4. uri popoldne, v hiši žalosti, Gradišče št. 7, potem pa prepeljalo na pokopališče pri Sv. Kristofu ter ondu pokopalo v lastnem grobu.

Svete maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi pri Devici Mariji. (871)

V Ljubljani, dne 28. julija 1892.

Ana Sedej naznanja v svojem in v imeni svojih nedoletnih otrok **Leopolda, Jakoba, Ane, Viktorja in Marije** in v imenu vseh sorodnikov prežalostno vest o smrti nepozabnega soproga, oziroma očeta, gospoda

JAKOBA SEDEJA

gostilničarja in prvega markérja v kavarni „Pri slonu“

kateri je po kratki težki bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, dne 29. t. m. ob 8. uri zjutraj, v 39. letu dōbe svoje, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragerega pokojnika blagoslovilo se bode v soboto, dne 30. t. m., ob 4 1/4. uri popoldne, v hiši žalosti, na Bregu št. 1, potem pa prepeljalo na pokopališče pri Sv. Kristofu ter ondu pokopalo v lastnem grobu.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v različnih cerkvah. (869)

V Ljubljani, dne 29. julija 1892.

Trgovski učenec

od 12 do 14 let starosti, vzprejme se takoj v ponk. — Kaj več izve se pri **Leopoldu Medenu** v **Cerknici**. (868—1)

Trgovski pomočnik

23 let star, vojašine prost, slovenskega in nemškega jezika zmožen, izurjen v trgovini z železnino in s specerij-skim blagom, želi v službo ustopiti. — Ponudbe vspre-jema iz prijaznosti upravištvu „Slovenskega Naroda“ pod črka **A. V.** (856—3)

Stroj

za rezanje stisnjenih drož

(jako praktičen za destilovanje drož)

prporoča (841—2)

Nik. Radulović, Gradec.

Cenik zastoj in frankovano.

Proti

kašlju in prehlajenju, zlasti pri otrocih; proti zasli-zenju, boleznim v vratu, želodci in na mehurju se najbolj priporoča (810—3)

koroški rimski vrelec

— pristna naravna tekočina —

— najfinejša namizna voda. —

Zaloga v Ljubljani pri **M. E. Supan-u.**

Marsala Florio.

Znamka S. O. M. — Najboljše laško namizno vino, priporočajo je zdravniki za krepitev slabotnim, bolnim in prebolelim.

Steklenica 1 gld.

Piccoli-jeva lekarna

„Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svoje točno izvršujejo. (59—5)

Razglas.

Zaradi oddaje stavbe

novega okrajnega mostu čez Savo

mej **Smlednikom** in **Sbiljam** na okrajni cesti **Loka (Medvode)**. **Kamnik** vršila se bode

dné 16. avgusta t. l.

dopoludne ob 10. uri **javna dražba** v občinski pisarni v **Kranji** in pri tej priliki izklicalo

1. Stavba lesenega mostu z obrežnimi zidovi za 13.000 gld.
2. Preložitve obestranskih cest za 5.000 „

Vabijo se k tej dražbi vsi podjetniki z dostavkom, da ima vsako pred ustno obravnavo uročiti načelniku komisije 5% varščino v znesku 900 gld.

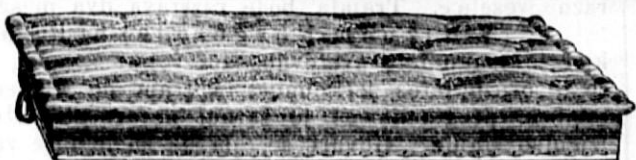
Dotični načrti in pogoji, kakor tudi vsa druga sredstva ležijo podjetniku v ogled na razpolaganje v občinski pisarni ob navadnih uradnih urah.

Cestni odbor v Kranji

dné 25. julija 1892.

(855—3)

Načelnik: **Jožef Keršič.**

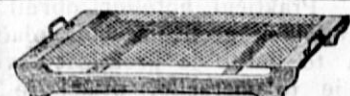

10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter 10—15 let **nobenih poprav** ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznanj naj se vselej **natančna** mera postelje v **notranji luči**. — Ako se torej dobi za 10 gld. **dober** tapciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu namenu, imeti **dobro** posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4. Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo navadne velikosti po 8 gld. 90 soldov; z afrikom tapcirane in s cvilhom preoblečene po 15 gld. (714—13)

Rogaška kiselina.

Rimski vrelec

— najboljša naravna natronova kiselina. —

Z dovoljenjem

c. kr. ministerstva notranosti z oglasom z dne 29. grudnia, št. 14.679, umetno napojena s čisto, prosto ogljenčevno kiselino.

Odlakuje se posebno: Pri počasnem prebavljenju in slabem teku, pri dolgotrajnih nashodih, proti naduhi, ako slabe moči in pri vseh nevarnih boleznih, ki nastanejo zaradi **popačene menstruacije**. (854—2)

— Izvrstna namizna pijača! —

Vrelec sv. Rozalije

priporoča se pri boleznih želodca, pri slabem teku, zgagih, pesku in mehurskem nahodu, vrhu tega je izvrstna namizna pijača, zmešana s kislimi ali sladkimi vini.

Razpošilja se v močnih steklenicah, po 1 1/2 litra, 1/10 in 1/10 litra po jako nizkih cenah.

— Ceniki na zahtevanje gratis in franko. —

Naročila naj se pošiljajo: Upravištvu Rimskega in sv. Rozalije vrelca, pošta Polčani, pri Rogatcu.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti **kurjim očesom**, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Veliko

priznanih

pisem je na

na ogled v

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

(524) **Meldling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani **J. Swoboda**, U. pl. **Trnkoczy**, **G. Piccoli**, **L. Grečal**; v **Rudolfovem** S. pl. **Sladovič**, **F. Haika**; v **Kamniku** **J. Močnik**; v **Celovcu** **A. Egger**, **W. Thurmwald**, **J. Birnbacher**; v **Brezah** **A. Aichinger**; v **Trgu** (na Koroškem) **C. Menner**; v **Beljaku** **F. Scholz**, **Dr. E. Kumpf**; v **Gorici** **G. B. Pontoni**; v **Wolfsbergu** **A. Huth**; v **Kranju** **K. Šavnik**; v **Radgoni** **C. E. Andrien**; v **Idriji** **Josip Wario**; v **Radovljici** **A. Roblek**; v **Celji** **J. Kupferschmid**.